

مطالعه سینتیکی پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم متیل آکریلات با درشت آغازگر پلی وینیل استات

محمد رضا رستمی درونکلا، محمد علی سمسارزاده*

تهران، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده فنی و مهندسی، بخش مهندسی شیمی، گروه مهندسی پلیمر،
صندوق پستی ۱۴۱۱۵-۱۴۳

دریافت: ۹۰/۷/۷، پذیرش: ۸۹/۸/۲۴

مجله علوم و تکنولوژی پلیمر،
سال بیست و چهارم، شماره ۳،
صفحه ۱۹۳-۱۸۱، ۱۳۹۰

ISSN: 1016-3255

چکیده

در پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم متیل آکریلات با درشت آغازگر پلی وینیل استات در محیط توده و دمای 90°C تغییرات تبدیل واکنش ($\text{Ln} [\text{M}]_0 / [\text{M}]$) به طور خطی با زمان افزایش یافت. مقدار ثابت سرعت پلیمرشدن ظاهری (k_{app}) از شبیه این تغییرات به دست آمد. این مقادیر برای محاسبه غلظت درشت رادیکال آزاد فعال در محیط واکنش استفاده شد. با افزایش غلظت کلرید مس II (غیرفعال کننده) مقادیر غلظت درشت رادیکال آزاد در محیط واکنش و ثابت سرعت پلیمرشدن ظاهری کاهش یافت. با استفاده از معادلات سینتیکی و منحنی تجربی معکوس ثابت سرعت پلیمرشدن ظاهری با غلظت کلرید مس II، مقادیر ثابت سرعت فعال شدن و نسبت ثابت سرعت غیرفعال شدن به آغاز به ترتیب $2/576 \times 10^{-4}$ و $2/22$ به دست آمد. وزن مولکولی متوسط عددی کوپلیمرهای قطعه‌ای حاصل با روش رنگنگاری ژل تراوایی (GPC) با تبدیل واکنش به شکل خطی افزایش یافت که به طور تقریبی مشابه مقادیر نظری بود. افزون بر این، به دلیل رفتار کتری-زنده در فرایند پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم با درشت آغازگر پلی وینیل استات، با افزایش درصد تبدیل واکنش مقدار توزیع وزن مولکولی کوپلیمرهای قطعه‌ای کاهش یافت. با افزایش (دو برابر) غلظت درشت آغازگر، کاتالیزور کلرید مس I و کاهش (نصف) غلظت مونومر متیل آکریلات در محیط واکنش، ثابت سرعت پلیمرشدن ظاهری و غلظت درشت رادیکال آزاد در محیط واکنش افزایش یافت. با افزایش غلظت درشت رادیکال در محیط واکنش و درنتیجه وقوع واکنش‌های اختتام، نسبت ثابت سرعت اختتام به تعادلی (k_e/k_{eq}) نیز برای مونومر متیل آکریلات مقدار $4/213 \times 10^{-2}$ به دست آمد. هم‌چنین، با افزایش غلظت درشت رادیکال آزاد و وقوع واکنش‌های اختتام، مقدار وزن مولکولی متوسط عددی کوپلیمرهای قطعه‌ای کاهش و توزیع وزن مولکولی آن پهن‌تر شدند.

واژه‌های کلیدی

ثابت‌های سینتیکی،
پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم،
کوپلیمرهای قطعه‌ای،
وزن مولکولی،
درشت آغازگر

* مسئول مکاتبات، پیام‌نگار:
semsarzadeh@modares.ac.ir

مقدمه

پژوهش دیگری توسط Matyjaszewski و همکاران در خصوص اثر کلرید مس II (غیرفعال کننده) روی ثابت سرعت فعال شدن (k_a) واکنش پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم انجام شده است. نتایج نشان می‌دهد، اضافه کردن این جزء به سامانه پلیمرشدن موجب کاهش ثابت سرعت پلیمرشدن ظاهری می‌شود و ثابت سرعت تعادلی ($K_{eq} = k_a/k_d$) به این جزء وابسته است [۱۲].

ثابت‌های سینتیکی به دست آمده با معادلات سینتیکی نظری و داده‌های تجربی برای مدل‌سازی و شبیه‌سازی سینتیکی فرایندهای پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم قابل استفاده‌اند و تغییرات ثابت‌های سینتیکی روی مقادیر نظری تبدیل و وزن مولکولی اثر دارد [۱۳]. به تازگی بررسی‌های دیگری روی استفاده از اثر رادیکال پایا و استفاده از معادلات سینتیکی برای شبیه‌سازی روند رشد و توزیع اندازه زنجیرها و مقایسه آنها با داده‌های تجربی انجام شده است. نتایج نشان می‌دهد، هرچه میان روابط موجود و فیزیک واکنش پلیمرشدن ارتباط نزدیک‌تری موجود باشد، میان داده‌های نظری و تجربی تطابق بیشتری وجود دارد [۱۴، ۱۵].

کارهای سینتیکی متنوعی برای بررسی اثر نوع و غلظت اجزای واکنش شامل کاتالیزور، آغازگر و مونومر روی داده‌های سینتیکی و محاسبه ثابت‌های سینتیکی، تغییرات وزن مولکولی و توزیع آن انجام شده است. اما، بررسی سینتیکی فرایند پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم متبیل آکریلات با درشت آغازگر پلی‌وینیل استات و محاسبه ثابت‌های سرعت آغاز، فعال شدن، غیرفعال شدن و اختتام تاکنون گزارش نشده است. هدف از این پژوهش، استفاده از معادلات سینتیکی پایه و داده‌های تجربی برای محاسبه ثابت‌های سینتیکی در فرایند پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم متبیل آکریلات با درشت آغازگر پلی‌وینیل استات است. افزون بر این، بررسی اثر غلظت مونومر متبیل آکریلات، کاتالیزور کلرید مس I، غیرفعال کننده کلرید مس II و درشت آغازگر پلی‌وینیل استات روی ثابت سرعت پلیمرشدن ظاهری و غلظت درشت رادیکال آزاد بررسی شده است. بررسی تغییرات وزن مولکولی و توزیع اندازه انواع کوپلیمرهای قطعه‌ای ساخته شده با استفاده از روش رنگ‌نگاری ژل تراوایی (GPC) انجام شده که تا کنون کاری مشابه این پژوهش دیده نشده است.

تجربی

مواد

در این پژوهش، از مونومر متبیل آکریلات با خلوص بیش از ۹۹ درصد

امروزه سنتز انواع درشت مولکول‌ها با ریزساختار (توزیع واحدهای تکراری و نظم فضایی)، اندازه زنجیر، یکنواختی واحدهای تکراری، درصد ترکیب واحدهای در زنجیر، عاملیت‌های موجود در واحدهای تکراری و انتهای زنجیر و توبولوژی کنترل شده و قابل پیش‌بینی برای اهداف کاربردی مختلف اهمیت زیادی دارد [۱]. بررسی سینتیکی و مدل‌سازی واکنش‌های پلیمرشدن کنترلی و شکل دهی پلیمرهای سنتز شده امکان طراحی شرایط مناسب را برای رسیدن به خواص از پیش معین شده و بهینه‌سازی فرایند ممکن می‌سازد. کارهای متنوعی با موضوع مهندسی درشت مولکول‌ها برای سنتز انواع پلیمرهای قطعه‌ای، شانه‌ای و ستاره‌ای انجام شده است [۱-۴]. هریک از این پلیمرها کاربردهای مختلفی در پوشش‌ها، چسب‌ها، مواد فعال سطحی، پراکنده‌سازها، روان‌سازها، ژل‌ها، افزودنی‌های الاستومرهای گرمانرم، الکترونیک و مواد قابل کاربرد در پزشکی دارند [۱]. برای مثال از کوپلیمرهای قطعه‌ای به عنوان مواد پوشش‌دهنده، امولسیون‌کننده، مواد فعال سطحی، امتصاص دهنده و چسب استفاده می‌شود [۵].

بررسی‌های متنوعی برای مطالعه سینتیکی و محاسبه ثابت‌ها در فرایند کنترلی - زنده پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم انجام شد [۶-۹]. معادلات سینتیکی به دست آمده در این فرایند بر مبنای واکنش‌های موجود به دست آمدند. با استفاده از این معادلات و داده‌های تجربی می‌توان ثابت‌های سینتیکی مورد نیاز را به دست آورد. برای تخمین ثابت‌های سرعت فعال شدن (k_a)، غیرفعال شدن (k_d) و آغاز (k_i) در فرایند پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم از روش عمومی Matyjaszewski و همکاران [۶] استفاده می‌شود. چرخه کاتالیزوری در این فرایند شامل واکنش تعادلی میان کمپلکس فلز واسطه در دو تراز اکسایش مختلف است. نتیجه این تعادل کنترل رادیکال‌های آزاد و در نتیجه واکنش‌های انتشار کنترل شده برای زنجیر در حال رشد است. اجزای مختلف در فرایند پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم شامل آغازگر یا درشت آغازگر، کاتالیزور در تراز اکسایش پایین و بالا که بتنه در تراز اکسایش بالا به عنوان غیرفعال کننده عمل می‌کند، لیگاند کمپلکس شونده با کاتالیزور و مونومرهای وینیلی هستند [۶، ۱۰]. در بخش نظری مراحل واکنش و نحوه تعیین ثابت‌های سینتیکی در فرایند پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم به تفصیل بیان می‌شود.

در پژوهش‌های مختلف دیده شده است که ارتباط نزدیکی میان نوع حلال، کاتالیزور و ساختار آغازگر با مقادیر ثابت سرعت فعال شدن وجود دارد [۱۱، ۹، ۶]. نتایج نشان می‌دهد، با تغییر ساختار آغازگر و با توجه به مقدار قابلیت پایدارکردن مرکز فعل حین فرایند پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم، ثابت سرعت فعال شدن مقادیر متفاوتی دارد.

رادیکالی انتقال اتم در لوله‌های آزمایش انجام شد. در ابتدا کاتالیزور کلرید مس I (درصورت لزوم از کلرید مس II نیز استفاده شد) و هم‌زن مغناطیسی کوچک به لوله آزمایش اضافه شد و پس از بستن درپوش آن، سه مرتبه در چرخه آرگون - خلاء - آرگون قرار گرفت. مونومر متیل آکریلات، درشت آغازگر پلی وینیل استات، لیگاند N,N',N'',N'''-پیتامیل دی‌اتیلن تری‌آمین پس از اکسیژن‌زدایی به وسیله جریان گاز نیتروژن با نسبت‌های از پیش معین شده به لوله آزمایش اضافه شد. برای اکسیژن‌زدایی بیشتر، مخلوط واکنش سه مرتبه در چرخه ابتدا سرمایش (انجماد) درون نیتروژن مایع، سپس برقراری خلاء با پمپ خلاء و در نهایت مایع شدن مجدد نمونه درون لوله آزمایش قرار گرفت. لوله‌های آزمایش پس از اکسیژن‌زدایی در جای مخصوصی درون حمام روغن با دمای واکنش قرار گرفتند. در زمان‌های مختلف، مخلوط واکنش از لوله آزمایش خارج و تا دمای محیط خنک شدند. نمونه‌های به دست آمده در حلال تتراهیدروفوران حل و پس از عبور دادن از ستون آلومینی اختنی برای جداسازی کاتالیزور، در دمای ۵۵°C درون گرم خانه خلاء تا وزن ثابت نمونه‌ها خشک شدند تا حلال و مونومرهای واکنش نکرده خارج شوند. درصد تبدیل نمونه‌ها با استفاده از روش وزن‌سنجی و از نسبت وزن پلیمر خالص به وزن مونومر اولیه محاسبه شد [۱۸، ۱۹]. با استفاده از روش رنگ‌نگاری ژلتراوایی مقادیر وزن مولکولی و توزیع کوپلیمرهای قطعه‌ای ساخته شده به دست آمد.

نتایج و بحث

محاسبه ثابت‌های سینتیکی

در طرح ۱ سه مرحله موجود برای واکنش پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم متیل آکریلات با درشت آغازگر پلی وینیل استات کلردار (PVAc-CCl₃) آمده است. با فرض صرف نظر کردن از واکنش‌های اختتام، تغییرات غلظت درشت آغازگر بر حسب زمان در واکنش تعادلی و در مرحله انتشار به شکل معادله (۱) بیان می‌شود [۶]:

$$\frac{d[PVAc-CCl_3]}{dt} = -k_a[CuCl][PVAc-CCl_3] + k_d[CuCl_2][R^{\circ}] \quad (1)$$

در شرایط پایا از غلظت درشت رادیکال‌های آزاد فعال و صرف نظر از واکنش‌های جانبی و اختتام، معادله (۱) به شکل معادله (۲) نوشته می‌شود [۶]:

استفاده شد. برای خالص‌سازی این مونومر از بازدارنده، مونومر مورد نظر از ستون آلومینی بازی عبور داده شده [۱۶] و برای حذف رطوبت ایجاد شده از کلسیم هیدرید استفاده شد. تلومر پلی وینیل استات کلردار (PVAc-CCl₃) به عنوان درشت آغازگر [۱۷] از تلومر شدن مونومر وینیل استات در حلال یا تلوژن کلروفرم در دمای ۶۰°C ساخته شد. با تغییر غلظت تلوژن کلروفرم نوع درشت آغازگر برای این پژوهش با وزن‌های مولکولی ۲۶۰۵ و ۲۴۳۲ g/mol (به دست آمده با روش ¹H NMR) و توزیع وزن مولکولی ۱/۹۷ و ۱/۷۷ (به دست آمده با روش GPC) استفاده شد [۱۷]. کاتالیزور کلرید مس I و II با خلوص بیش از ۹۷ و ۹۸ درصد، حلال تتراهیدروفوران با خلوص بیش از ۹۹/۸ درصد و لیگاند N,N',N'',N'''-پیتامیل دی‌اتیلن تری‌آمین با خلوص بیش از ۹۸ درصد به همان شکل خردباری شده استفاده شدند. تمام مواد محصول شرکت Merck بودند.

دستگاه‌ها و روش‌ها

رنگ‌نگاری ژلتراوایی

برای بررسی مقادیر وزن مولکولی و توزیع کوپلیمرهای قطعه‌ای ستز شده از روش رنگ‌نگاری ژلتراوایی استفاده شد. در این روش از دستگاه رنگ‌نگار ژلتراوایی مدل 1100 Agilent، شناساگر ضربی شکست (RID A, Signal), ستون‌هایی به شکل ژلت (PL gel) از جنس پلی‌استیرن با کارایی در محدوده وزن مولکولی ۱۰۰۰۰۰۰ g/mol - ۱۰۰۰ و اندازه ذرات ۱۰ μm و حفره‌هایی با اندازه‌های ۵۰۰، ۱۰۰۰ و ۱۰۰۰۰ Å، صافی با اندازه ۰/۴۵ μm حلال تتراهیدروفوران در دمای محیط استفاده شد. استانداردها انواع پلی‌استیرن با وزن مولکولی و حجم بازداری مشخص بودند. پس از عبور نمونه مجهول و بررسی محدوده زمان بازداری طیف به دست آمده، از روی منحنی کالیبره کردن با نفاطی در محدوده حجم بازداری نمونه مجهول، مقادیر وزن مولکولی و توزیع آن به دست آمد.

واکنش پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم متیل آکریلات

واکنش پلیمرشدن متیل آکریلات با کاتالیزور کلرید مس I و لیگاند N,N',N'',N'''-پیتامیل دی‌اتیلن تری‌آمین با درشت آغازگر پلی وینیل استات در محیط توهد و در دمای ۹۰°C انجام شد. در واکنش‌های انجام شده نسبت غلظت‌های مولی مونومر متیل آکریلات، درشت آغازگر، لیگاند و کاتالیزور ۱۰۰/۱/۲/۱ بود. در حالت استفاده از کلرید مس II، نسبت غلظت کلرید مس II به I در محدوده ۰/۲۲۱ - ۰/۰ تغییر کرد. در این مطالعه، واکنش پلیمرشدن

$$\ln\left(\frac{[M]_0}{[M]}\right) = \ln\left(\frac{1}{1-P}\right) = k_p \times \frac{k_a [CuCl]_0 \times [PVAc - CCl_3]_0}{k_d [CuCl_2]_0} t \quad (3)$$

$$\ln\left(\frac{[M]_0}{[M]}\right) = \ln\left(\frac{1}{1-P}\right) = \frac{3}{2} k_p ([PVAc - CCl_3]_0 [CuCl]_0)^{\frac{1}{3}} \left(\frac{k_a}{3k_d \times 2k_t}\right)^{\frac{1}{3}} t^{\frac{2}{3}} \quad (4)$$

همان طور که در معادله ماتایافسکی مشخص است، از شبیه تغییرات خطی $[M]_0/[M]$ با زمان واکنش، مقدار ثابت سرعت سرعت پلیمر شدن ظاهری به دست می آید که به شکل نظری در معادله (۵) بیان می شود. در ادامه، با توجه به معادله (۶) و مقادیر ثابت های سرعت انتشار و پلیمر شدن ظاهری، مقدار غلظت درشت رادیکال آزاد فعال در محیط واکنش $[R^\circ]$ به دست می آید:

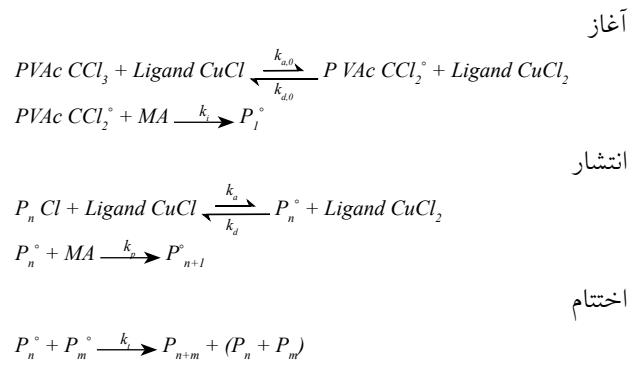
$$k_p^{app} = k_p \times \frac{k_a [CuCl]_0 \times [PVAc - CCl_3]_0}{k_d [CuCl_2]_0} \quad (5)$$

$$k_p^{app} = k_p \times R^\circ \quad (6)$$

در معادله های گفته شده P , k_i و k_p به ترتیب مقادیر تبدیل واکنش، ثابت سرعت اختتام و ثابت سرعت انتشار هستند. در معادله (۳) در حالت مشخص بودن مقدار غلظت کاتالیزور فلز واسطه در تراز اکسایش بالاتر (کلرید مس II یا غیرفعال کننده)، غلظت درشت رادیکال آزاد فعال در محیط واکنش، ثابت سرعت پلیمر شدن ظاهری، ثابت سرعت آغاز و غلظت اولیه مونومر متیل آکریلات است. از معادله به دست آمده می توان برای محاسبه ثابت های سینتیکی استفاده کرد. در شرایطی که سرعت پلیمر شدن نسبت به غلظت مونومر از درجه اول است و تغییرات $[M]_0/[M]$ با زمان واکنش به شکل خطی افزایش می یابد، مقدار ثابت سرعت پلیمر شدن ظاهری (k_p^{app}) معادل شبیه خطوط است.

بررسی اثر غلظت کلرید مس II (غیرفعال کننده)
فرایند پلیمر شدن رادیکالی انتقال اتم متیل آکریلات در محیط توده و در دمای $90^\circ C$ با درشت آغازگر پلی وینیل استات و کاتالیزور و لیگاند کلرید مس I و N,N,N',N'' -پنتامتیل دی اتیلن تری آمین انجام شد. در جدول ۱ شرایط واکنش های انجام یافته آمده است. در این بررسی، برای محاسبه ثابت سرعت فعال شدن تعداد ۴ واکنش انجام شد و نسبت غلظت کاتالیزور کلرید مس II اضافه شده به کلرید مس I ($[CuCl]_0/[CuCl_2]_0$) در محدوده $0-221$ بود.

در شکل ۱ تغییرات درصد تبدیل با زمان واکنش برای واکنش های ۱ تا ۴ آمده است. همان طور که ملاحظه می شود، با افزایش غلظت کلرید مس II، با توجه به واکنش تعادلی موجود در طرح ۱، واکنش در جهت معکوس و کم شدن غلظت رادیکال های آزاد فعال تولید شده به عنوان مرآکر فعال در محیط واکنش پیش می رود. این مطلب موجب کاهش روند تغییرات درصد تبدیل با زمان واکنش می شود [۲۰، ۲۱].

طرح ۱- ساز و کار پیشنهادی در پلیمر شدن رادیکالی انتقال اتم با درشت آغازگر پلی وینیل استات [۸].

$$\frac{1}{k_p^{app}} = -\frac{dt}{d \ln[PVAc - CCl_3]} = \frac{1}{k_a [CuCl]_0} + \frac{k_d [CuCl_2]_0}{k_a k_i [MA]_0 [CuCl]_0} \quad (2)$$

در این معادله ها k_i , k_a , $[CuCl]_0$, $[R^\circ]$, k_d و $[MA]_0$ به ترتیب ثابت سرعت فعال شدن، غلظت کاتالیزور، ثابت سرعت غیرفعال شدن، غلظت کاتالیزور فلز واسطه در تراز اکسایش بالاتر (کلرید مس II یا غیرفعال کننده)، غلظت درشت رادیکال آزاد فعال در محیط واکنش، ثابت سرعت پلیمر شدن ظاهری، ثابت سرعت آغاز و غلظت اولیه مونومر متیل آکریلات است. از معادله به دست آمده می توان برای محاسبه ثابت های سینتیکی استفاده کرد. در شرایطی که سرعت پلیمر شدن نسبت به غلظت مونومر از درجه اول است و تغییرات $[M]_0/[M]$ با زمان واکنش به شکل خطی افزایش می یابد، مقدار ثابت سرعت پلیمر شدن ظاهری (k_p^{app}) معادل شبیه خطوط است. با رسم منحنی تغییرات معکوس ثابت سرعت پلیمر شدن ظاهری بر حسب غلظت کاتالیزور فلز واسطه در تراز اکسایش بالاتر، مقادیر شبی و عرض از مبدأ خط عبور داده شده به ترتیب معادل ثابت های سرعت فعال شدن و نسبت ثابت های سرعت غیرفعال شدن به آغاز است، معادله ۲ [۶]. برای محاسبه ثابت های سرعت غیرفعال شدن (K_{eq}) و آغاز (k_i) لازم است، مقدار ثابت سرعت تعادلی ($K_{eq} = k_i/k_d$) معلوم باشد. در فرایند پلیمر شدن رادیکالی انتقال اتم کترنی - زنده در حالت صرف نظر از واکنش های جانبه اختتام، معادله سینتیکی عمومی و تغییرات $[M]_0/[M]$ بر حسب زمان واکنش به شکل معادله (۳) بیان می شود [۲۰]. افزون بر این، معادله مزبور در حالتی که در واکنش پلیمر شدن و قوع واکنش های اختتام مهم باشد، به شکل معادله (۴) نوشته می شود. این دو معادله به ترتیب معادلات ماتایافسکی و فیشر هستند [۱۶]:

جدول ۱- اثر غلظت کلرید مس II بر ثابت سرعت پلیمر شدن ظاهری و غلظت درشت رادیکال آزاد در پلیمر شدن رادیکالی انتقال اتم متیل آکریلات در محیط توده و دمای ۹۰°C (غلظت اجزای واکنش: $[{\text{PVAc-CCl}_3}]_0/[{\text{CuCl}}]_0/[{\text{CuCl}_2}]_0 = 100/1/4/20/221$ و وزن مولکولی و توزیع آن برای درشت آغازگر 2605 g/mol و $1/97$ است).

غلظت درشت رادیکال آزاد ^۱ $[R^\circ] \times 10^{-10} (\text{M})$	ثابت سرعت پلیمر شدن ظاهری $k_p^{\text{app}} \times 10^{-5} (\text{s}^{-1})$	تبديل (%)	زمان واکنش (min)	$[\text{CuCl}_2]_0 / [\text{CuCl}]_0$	غلظت مونومر (mol/L)	شماره واکنش
۸/۴۲	۴/۰۵۸	۵۵/۸	۳۳۰	۰	۷/۸۶۷	۱
۶/۳۱۴	۳/۰۴۳	۵۴/۷	۴۵۰	۰/۰۷۳۶	۷/۸۶۳	۲
۵/۰۹	۲/۴۵۵	۵۰	۴۶۰	۰/۱۴۷	۷/۸۵۹	۳
۴/۲۴۶	۲/۰۴۷	۴۳/۷	۴۶۰	۰/۲۲۱	۷/۸۵۵	۴

- با توجه به معادله (۶)، $k_p^{\text{app}} = k_p [R^\circ] \times 10^{-5} \text{ L/mol.s}$

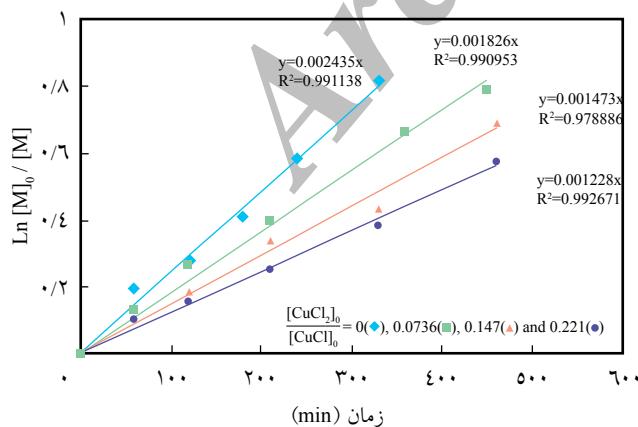
رادیکال‌های آزاد با توجه به واکنش تعادلی آمده در طرح ۱ باشد [۲۰، ۲۱].

مقادیر غلظت رادیکال آزاد فعال برای چهار واکنش گفته شده از مقادیر داده‌های سرعت پلیمر شدن ظاهری و ثابت سرعت انتشار برای مونومر متیل آکریلات در دمای ۹۰°C موجود در مرجع [۲۳] ($k_p = 48200 \text{ M}^{-1}\text{s}^{-1}$) و با توجه به معادله (۶) به دست می‌آید. همان‌طور که در جدول ۱ دیده می‌شود، با افزایش غلظت کلرید مس II مقدار غلظت رادیکال آزاد فعال کاهش می‌یابد. با توجه به طرح ۱ با افزایش غلظت کلرید مس II واکنش تعادلی در جهت معکوس و کاهش غلظت درشت رادیکال آزاد پیش می‌رود.

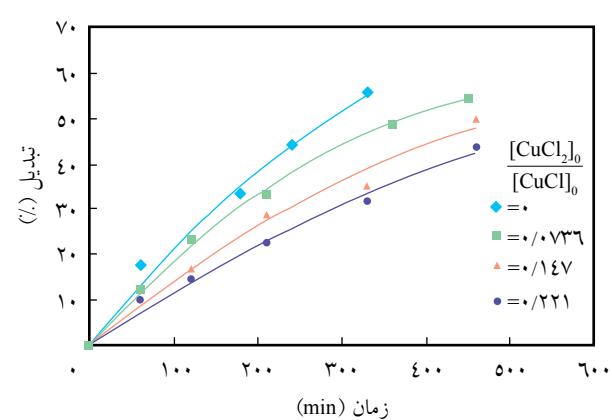
از داده‌های ثابت سرعت پلیمر شدن ظاهری واکنش‌های ۱ تا ۴ برای محاسبه مقدار ثابت سرعت فعال شدن انتشار استفاده می‌شود. با توجه به

با استفاده از معادله (۳) داده‌های تجربی تبدیل موجود در شکل ۱ به تغییرات خطی تبدیل در فرایند پلیمر شدن رادیکالی انتقال اتم متیل آکریلات در شکل ۲ تبدیل می‌شوند. در شکل ۲ تغییرات خطی $\ln[M]_0 / [M]$ برحسب زمان برای واکنش‌های ۱ تا ۴ آمده است. خطی بودن این تغییرات نشان دهنده ماهیت کتریلی - زنده در این فرایند و درجه اول بودن تغییرات سرعت پلیمر شدن نسبت به غلظت مونومر متیل آکریلات است. بنابراین، غلظت رادیکال آزاد فعال در طول واکنش ثابت است و از واکنش‌های اختتام صرف نظر می‌شود [۲۰، ۲۲].

در جدول ۲ مقادیر ثابت سرعت پلیمر شدن ظاهری برای واکنش‌های ۱ تا ۴ آمده است. با افزایش غلظت کلرید مس II مقادیر این ثابت‌ها کاهش می‌یابد. این نتیجه می‌تواند به علت کاهش غلظت

شکل ۲- تغییرات $\ln[M]_0 / [M]$ با زمان واکنش در پلیمر شدن رادیکالی انتقال اتم متیل آکریلات با درشت آغازگر پلی وینیل استات (شرایط مانند جدول ۱ است).

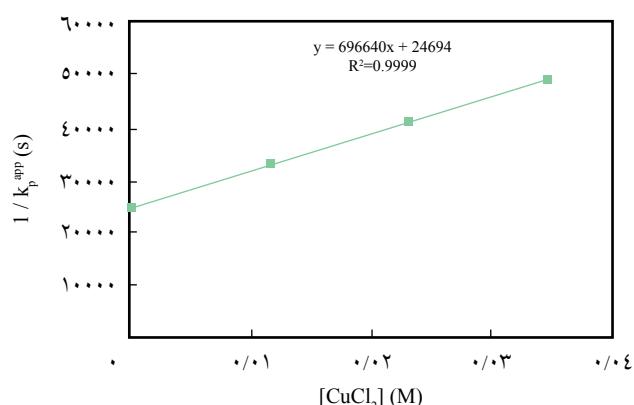

شکل ۱- تغییرات درصد تبدیل با زمان واکنش در پلیمر شدن رادیکالی انتقال اتم متیل آکریلات با درشت آغازگر پلی وینیل استات (شرایط مانند جدول ۱ است).

آغازگرهای رایج با ویژگی ساختاری متیل آکریلات (متیل ۲-برمو پروپیونات)، متیل متاکریلات (اتیل ۲-برموایزو بوتیرات) و استیرن (۱-فنیل اتیل بر مید) به ترتیب مقادیر ۰/۱۱، ۰/۱۷ و ۰/۱۲ به دست آمدند [۷]. این نتایج نشان می‌دهد، علاوه بر ویژگی ساختاری، اندازه آغازگر اثر قابل توجهی روی مقدار ثابت سرعت فعال شدن دارد.

در واکنش‌های ۲ تا ۴ از آن جا که مقدار غلظت کلرید مس II مشخص است، می‌توان مقدار ثابت سرعت تعادلی (K_{eq}) را با توجه به معادله (۵) به دست آورد. با توجه به مقدار معلوم ثابت سرعت فعال شدن، مقدار ثابت سرعت غیرفعال شدن و آغاز نیز به دست می‌آیند. در جدول ۲ مقادیر ثابت‌های سینتیکی آمده است.

بررسی وزن مولکولی و توزیع آن در کوپلیمرهای قطعه‌ای
تغییرات وزن مولکولی و توزیع آن برای کوپلیمرهای قطعه‌ای پلی وینیل استات قطعه متیل آکریلات حاصل از واکنش‌های ۱ تا ۴ و برای واکنش ۳ به شکل سینتیکی بررسی شد. در جدول ۳ شرایط واکنش‌های ۱ تا ۴ و داده‌های مربوط به وزن مولکولی و توزیع آن با روش‌های نظری (محاسبه شده با معادله موجود در جدول ۳) و تجزیی (رنگ‌نگاری ژل تراوایی) آمده است. همان طور که در داده‌های متوسط عددی وزن مولکولی نظری دیده می‌شود، با افزایش تبدیل از واکنش ۴ به واکنش ۱ مقدار متوسط عددی وزن مولکولی نظری افزایش می‌یابد. دلیل این امر ارتباط مستقیم میان درصد تبدیل و وزن مولکولی در این واکنش‌هاست. در بررسی مقادیر متوسط عددی وزن مولکولی تجزیی به دست آمده با روش رنگ‌نگاری ژل تراوایی دیده شد که در تمام نمونه‌های حاصل از واکنش‌های ۱ تا ۴، مقدار وزن مولکولی درشت آغازگر افزایش می‌یابد که دلیل بر انجام شدن واکنش‌ها و رشد زنجیر از انتهای درشت آغازگر و در تیجه ساخته شدن کوپلیمرهای قطعه‌ای پلی وینیل استات با پلی متیل آکریلات

شکل ۳- تغییرات معکوس ثابت سرعت پلیمر شدن ظاهری با غلظت کلرید مس II در پلیمر شدن رادیکالی انتقال اتم متیل آکریلات با درشت آغازگر پلی وینیل استات در محیط توده و در دمای ۹۰°C.

معادله (۲) آمده در بخش‌های پیشین، معکوس تغییرات ثابت سرعت پلیمر شدن ظاهری بر حسب تغییرات غلظت کلرید مس II در شکل ۳ رسم شده است. در این شکل با افزایش غلظت کلرید مس II معکوس ثابت سرعت پلیمر شدن ظاهری افزایش می‌یابد [۲۰، ۲۱]. همان‌طور که ملاحظه می‌شود، تغییرات خطی و انحراف نقاط از خط راست قابل صرف نظر کردن است. با توجه به معادله (۲) و مقدار شب و عرض از مبدأ خط راست در شکل ۳، ثابت‌های سینتیکی به دست می‌آیند. از آن جا که در معادله (۲) مقدار عرض از مبدأ معادل $[CuCl]_0/k_a$ است، بنابراین با مقدار معلوم غلظت کاتالیزور در محیط واکنش ۱ (mol/L)، مقدار ثابت سرعت فعال شدن وزن مولکولی تجزیی به دست می‌آید. از شب و عرض از مبدأ درست آمده مقدار نسبت k_p/k_t نیز به دست می‌آید. از آن جا که غلظت مونومر در واکنش‌ها متفاوت است، این نسبت به مقدار جزئی تغییر می‌کند و عملاً مقدار آن ثابت و حدود ۲۲۲ است. در مقایسه مقدار ثابت سرعت فعال شدن با سامانه کاتالیزوری CuBr/PMDETA و

جدول ۲- ثابت‌های سینتیکی محاسبه شده در فرایند پلیمر شدن رادیکالی انتقال اتم متیل آکریلات در محیط توده و دمای ۹۰°C (شرطی مانند جدول ۱ است).

شماره واکنش	$[CuCl]_0/[CuCl]_0$	ثابت سرعت پلیمر شدن ظاهری $k_p^{app} \times 10^0$ (s⁻¹)	ثابت سرعت تعادلی $K_{eq} \times 10^{10}$	k_t/k_p	ثابت سرعت شدن غیرفعال شدن $k_d \times 10^0$ (M⁻¹.s⁻¹)	ثابت سرعت آغاز $k_i \times 10^3$ (M⁻¹.s⁻¹)
۱	۰/۰۷۳۶	۴/۰۵۸	۴/۰۵۸	۰	۴/۹۲۷	۱/۹۶۴
۲	۰/۱۴۷	۳/۰۴۳	۵/۹۱۲	۲/۲۱	۴/۳۵۷	۱/۲۲۰
۳	۰/۲۲۱	۲/۰۴۷	۹/۵۲۶	۲/۲۱	۲/۷۰۴	۰/۹۷۴
۴			۱۱/۹۴۱	۲/۲۱	۲/۱۵۷	

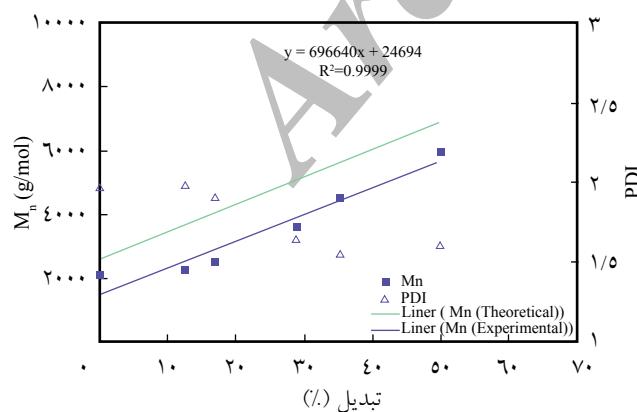
جدول ۳- بررسی وزن مولکولی و توزیع آن در فرایند پلیمر شدن رادیکالی انتقال اتم متیل آکریلات در محیط توده و دمای 90°C (شرط مانند جدول ۱ است).

توزیع وزن مولکولی ^۲	وزن مولکولی متوسط عددی(g/mol)		$[\text{CuCl}_2]_0 / [\text{CuCl}]_0$	تبديل (%)	زمان واکنش (min)	شماره واکنش
	تجربی ^۲	نظری ^۱				
۱/۶۵	۵۹۵۰	۷۴۰۸	۰	۵۵/۷۹	۳۳۰	۱
۱/۶۷	۶۴۳۰	۷۳۱۵	۰/۰۷۳۶	۵۴/۷	۴۵۰	۲
۱/۶۱	۵۹۷۰	۶۹۰۸	۰/۱۴۷	۴۹/۹۸	۴۶۰	۳
-	-	۵۸۶۵	۰/۲۲۱	۴۳/۷۳	۴۶۰	۴

(۱) با توجه به معادله $M_n = M_{n, theory} + \%Conv. \times M_{n, macroinitiator}$ و $M_{n, theory} = M_{n, 0} \times 8709$ g/mol محسوبه شد و (۲) با استفاده از روش PS - GPC به دست آمده است.

موجود در کالیبره کردن ستون رنگنگار ژلتراواپی و کopolymerهای قطعه‌ای ساخته شده است [۱۷، ۱۹]. تغییرات توزیع وزن مولکولی نیز با درصد تبدیل و پیش‌رفت واکنش به شکل کاهشی است. این امر به دلیل وقوع واکنش تبادلی در فرایند پلیمر شدن رادیکالی انتقال اتم است [۱۰]. در ابتدای واکنش روند کاهشی برای توزیع وزن مولکولی جزیی است و این مطلب می‌تواند به علت واکنش آغاز سریع و در نتیجه وقوع واکنش‌های اختتام در این مرحله باشد [۲۴]. در انتهای واکنش و در تبدیل ۵۰ درصد و بیشتر دیده می‌شود که مقدار توزیع وزن مولکولی نسبت به نقطه قبل افزایش می‌یابد که این امر می‌تواند به دلیل واکنش‌های جانبی مانند اختتام باشد [۲۵].

در شکل ۵ نمودار رنگنگاری ژلتراواپی برای کopolymerهای قطعه‌ای و درشت آغازگر پلی وینیل استات برای واکنش ۳ بر حسب تغییرات تبدیل واکنش آمده است. همان طور که ملاحظه می‌شود، با پیش‌رفت واکنش و افزایش مقدار متوسط عددی وزن مولکولی، پیک منحنی باریک تر می‌شود. پیک‌های کوچک موجود در نمونه

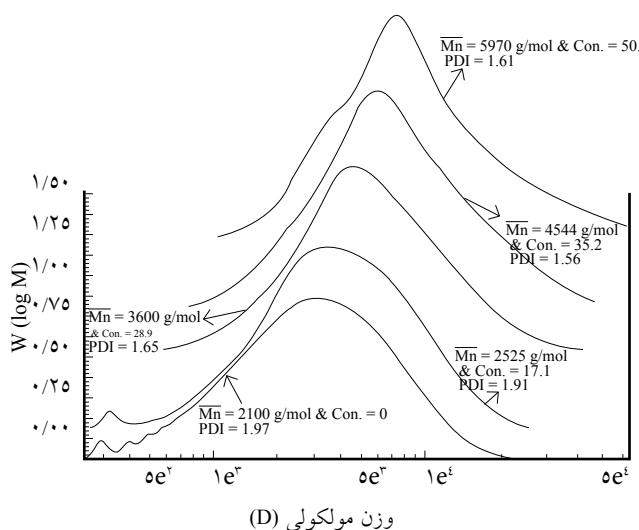
شکل ۴- تغییرات متوسط عددی وزن مولکولی نظری و تجربی و توزیع آن با تبدیل واکنش ۳ (مقادیر نظری و تجربی M_n مانند جدول ۳ به دست آمده است).

است. در ساخت این کopolymerهای قطعه‌ای با توجه به ماهیت تبادلی فرایند پلیمر شدن رادیکالی انتقال اتم [۱۰]، توزیع وزن مولکولی کopolymerهای قطعه‌ای در مقایسه با درشت آغازگر مقداری کاهش یافت (از ۱/۹۷ به حدود ۱/۶۱). این کاهش جزیی به دلیل بیشتر بودن غلظت کاتالیزور در محیط واکنش و قوع واکنش‌های اختتام است. این موضوع برای واکنش مشابه و با غلظت کاتالیزور کمتر (نصف) از مقدار ۱/۷۷ در درشت آغازگر به مقدار نزدیک به یک (۱/۲۶) در کopolymer قطعه‌ای افت پیدا کرد [۱۷].

با مقایسه داده‌های متوسط عددی وزن مولکولی نظری و تجربی در دو واکنش ۱ و ۲ با درصد تبدیل مشابه دیده می‌شود که از لحاظ نظری توافق خوبی میان داده‌ها وجود دارد. اما، در مقایسه داده‌های تجربی روند معکوس دیده می‌شود و مقدار مزبور در واکنش ۱ کمتر است.

دلیل این امر همان طور که گفته شد، کاهش غلظت رادیکال آزاد فعال با افروختن کلرید مس II در واکنش ۲ است [۲۰] (مقادیر غلظت درشت رادیکال آزاد فعال در جدول ۱ آمده است). این امر موجب افزایش مقدار وزن مولکولی واکنش ۲ در درصد تبدیل مشابه از این دو واکنش می‌شود. این رفتار در مقایسه واکنش‌های ۱ با ۳ نیز دیده می‌شود، چرا که با افزایش غلظت کلرید مس II و کاهش غلظت رادیکال آزاد فعال در محیط واکنش برخلاف کم درصد تبدیل در واکنش ۳ مقدار متوسط عددی وزن مولکولی مشابه برای این دو واکنش دیده می‌شود.

در شکل ۴ تغییرات متوسط عددی وزن مولکولی و توزیع آن به طور سینتیکی با درصد تبدیل واکنش برای واکنش ۳ آمده است. همان طور که ملاحظه می‌شود، تغییرات خطی و افزایشی برای داده‌های نظری و تجربی متوسط عددی وزن مولکولی وجود دارد و شب تغییرات نیز تقریباً مشابه و افزایشی است. دلیل تفاوت موجود از لحاظ مقدار، تفاوت در حجم هیدرودینامیکی میان پلی استیرن

(D) وزن مولکولی

شکل ۵- بررسی سینتیکی رنگ‌نگارهای ژل راوابی برای کوپلیمرهای قطعه‌ای پلی وینیل استات قطعه متیل آکریلات حاصل از واکنش ۳ در تبدیل‌های مختلف پیش‌رفت واکنش (شرایط مانند جدول ۱ است).

در واکنش تبادل میان درشت آغازگر و کاتالیزور و در نتیجه افزایش غلظت درشت رادیکال آزاد فعال در محیط واکنش و افزایش مصرف متیل آکریلات است [۲۶].

با نصف شدن غلظت متیل آکریلات از واکنش ۵ به ۶ دیده می‌شود که تغییرات $\ln[M]_0/[M]$ با زمان واکنش افزایش می‌یابد. چرا که با کاهش غلظت مونومر، غلظت درشت رادیکال آزاد در محیط واکنش افزایش می‌یابد [۲۷]. با افزایش غلظت درشت آغازگر از واکنش ۱ به ۶ و به مقدار دو برابر، تغییرات $\ln[M]_0/[M]$ با زمان واکنش افزایش می‌یابد. این مطلب به دلیل افزایش مراکز فعال در حال رشد در محیط واکنش است [۲۶، ۲۸].

جدول ۴- غلظت درشت رادیکال آزاد محاسبه شده در پلیمر شدن رادیکالی انتقال اتم متیل آکریلات در محیط توده و در دمای 90°C با درشت آغازگر پلی وینیل استات (مقدار وزن مولکولی درشت آغازگر واکنش ۵ مقدار 2432 g/mol و توزیع وزن مولکولی آن $1/77$ و برای دو واکنش ۱ و ۶ مقادیر 2605 g/mol و $1/97$ است).

غلظت درشت رادیکال آزاد ^۱ $[R^\circ] \times 10^{-6} (\text{M})$	ثابت سرعت پلیمرشدن ظاهری $k_p^{\text{app}} \times 10^{-5} (\text{s}^{-1})$	تبديل (%)	لیگاند ^۲	کاتالیزور ^۳	درشت آغازگر ^۲	مونومر ^۱	زمان واکنش (min)	شماره واکنش
۰/۳۵	۱/۶۸	۴۳	۲	۱	۱	۱۰۰	۶۰۰	۵
۰/۸۴	۴/۰۵	۵۵/۷۹	۴	۲	۱	۱۰۰	۳۳۰	۱
۱/۲۴	۵/۹۷	۵۴/۰۶	۴	۲	۲	۱۰۰	۲۴۰	۶

(۱) مونومر متیل آکریلات (MA_0)، (۲) درشت آغازگر پلی وینیل استات کلدار (CuCl_0)، (۳) کاتالیزور کلرید مس I (PVAc-CCl_0)، (۴) لیگاند (PMDETA_0)، ثابت سرعت انتشار مقدار $M^{-1} \text{s}^{-1}$ و معادله استفاده شده ۶، (۵) $k_p^{\text{app}} = k_p \times [R^\circ]$ است [۲۵].

درشت آغازگر با پیش‌رفت واکنش نایدید می‌شوند. این مشاهده به علت رشد زنجیرهای درشت آغازگر و وقوع واکنش‌های تبادل در فرایند پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم است [۱۰، ۱۵]. در نمونهنهایی از کوپلیمر قطعه‌ای، علاوه بر پیک اصلی یک پیک کوچک دیگر در وزن مولکولی‌های حدود $3000 - 4000 \text{ g/mol}$ دیده می‌شود. همان طور که در بررسی جدول ۴ گفته شد، این پیک می‌تواند به دلیل وقوع واکنش‌های جانبی اختتام زنجیرهای در حال رشد به دلیل بیشتر بودن غلظت کاتالیزور باشد.

بررسی اثر غلظت مونومر متیل آکریلات، درشت آغازگر و کاتالیزور

در این بررسی فرایند پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم مونومر متیل آکریلات در محیط توده و در دمای 90°C انجام شد که شرایط واکنش‌ها در جدول ۴ آمده است. این واکنش‌ها برای بررسی اثر غلظت مونومر متیل آکریلات (واکنش‌های ۵ [۱۷] و ۶)، درشت آغازگر پلی وینیل استات (واکنش‌های ۱ و ۶) و کاتالیزور کلرید مس I (واکنش‌های ۱ و ۵ [۱۷]) انجام شدند.

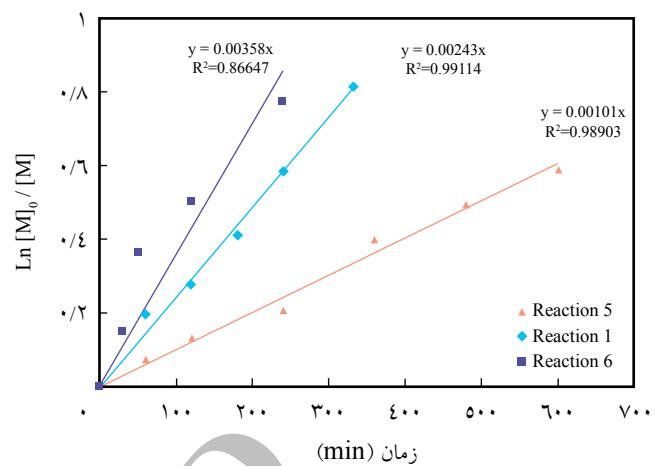
در شکل ۶، تغییرات $\ln[M]_0/[M]$ بر حسب زمان واکنش آمده است. تغییرات خطی (به جز واکنش ۶) برای واکنش‌ها، به دلیل پلیمرشدن از درجه اول نسبت به غلظت مونومر متیل آکریلات است [۲۶]. این مسئله به دلیل ثابت ماندن غلظت درشت رادیکال آزاد در طول واکنش است. بنابراین، از واکنش‌های اختتام صرف نظر می‌شود. همان طور که ملاحظه می‌شود، با افزایش غلظت کاتالیزور از واکنش ۵ به واکنش ۱ به مقدار دو برابر، تغییرات $\ln[M]_0/[M]$ با زمان واکنش افزایش قابل توجهی دارد. دلیل این افزایش مشارکت کاتالیزور

نقاط تجربی در این واکنش دارای دو شیب مختلف‌اند (شکل ۷). در ابتدا با شیب بیشتری (حدود ۳ برابر) واکنش انجام می‌شود و پس از آن شیب خط به علت واکنش‌های جانبی اختتام کاهش می‌یابد. در مجموع از داده‌های تجربی یک منحنی درجه دوم عبور می‌کند که دلالت بر انحراف از حالت خطی دارد [۲۰].

در شکل ۸ تغییرات $[M]/[M_0]$ با زمان برای واکنش ۶ آمده است. برای ۸-الف از نقاط تجربی یک خط با توجه به معادله ماتایافسکی (۳) عبور داده شد [۱۰، ۲۰] و برای ۸-ب یک خط با توجه به معادله فیشر (۴) عبور داده شده است [۲۰، ۲۹]. همان طور که دیده می‌شود، خط عبوری از نقاط تجربی با مدل فیشر مطابقت بیشتری دارد. دلیل این امر وقوع واکنش‌های اختتام در محیط واکنش است [۲۰].

از شیب خط عبوری از نقاط تجربی با توجه به معادله فیشر مقدار ثابت سرعت اختتام (k_t) به دست می‌آید [۳۰]. در شکل ۸ با توجه به معادله فیشر مقدار شیب خط 0.001358 s^{-1} به دست می‌آید. در این معادله مقدار ثابت سرعت انتشار در فرایند پلیمرشدن رادیکالی آزاد $M^{-1} \text{ s}^{-1}$ است [۲۳].

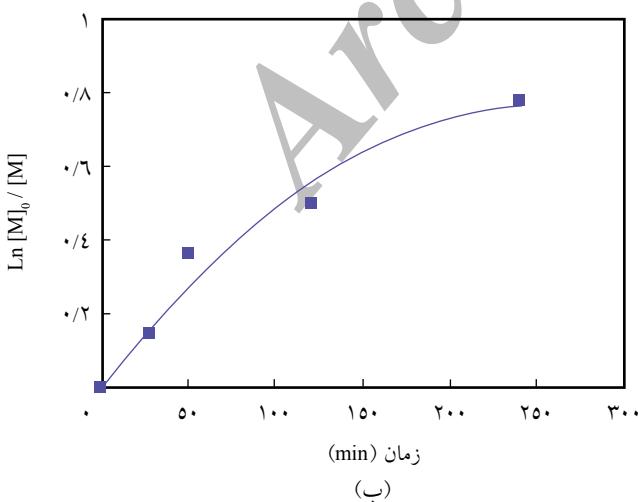
این مقدار با یک تقریب مناسب با فرض تشابه ماهیت رادیکالی در دو فرایند پلیمرشدن رادیکالی آزاد رایج و انتقال اتم آمده است. مقادیر غلظت کاتالیزور و درشت آغازگر در محیط واکنش 0.1298 mol/L است. بدین ترتیب، مقدار نسبت ثابت سرعت اختتام به تعادلی برای متیل آکریلات در محیط توده و در دمای 90°C معادل 4.7313×10^{20} به دست می‌آید. این مقدار بسیار بزرگ‌تر از مقدار مشابه آن (1.0×10^{17}) برای مونومر متاکریلات با درشت آغازگر در محیط توده و در دمای 80°C است [۳۱] که به دلیل

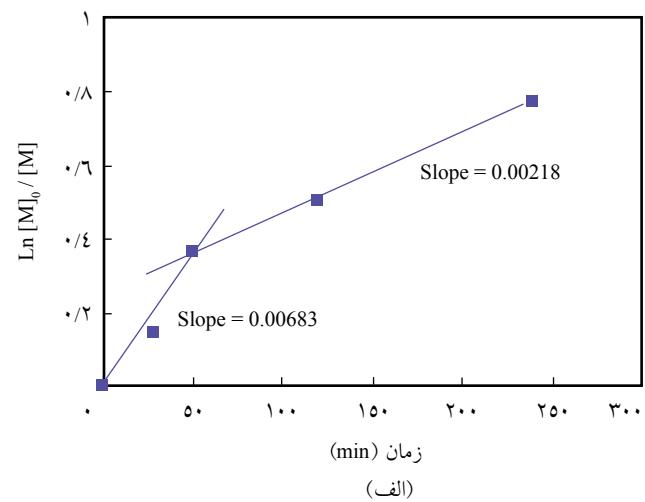
شکل ۶- تغییرات $[M]/[M_0]$ با زمان واکنش در فرایند پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم متیل آکریلات (شرایط مانند جدول ۴ است).

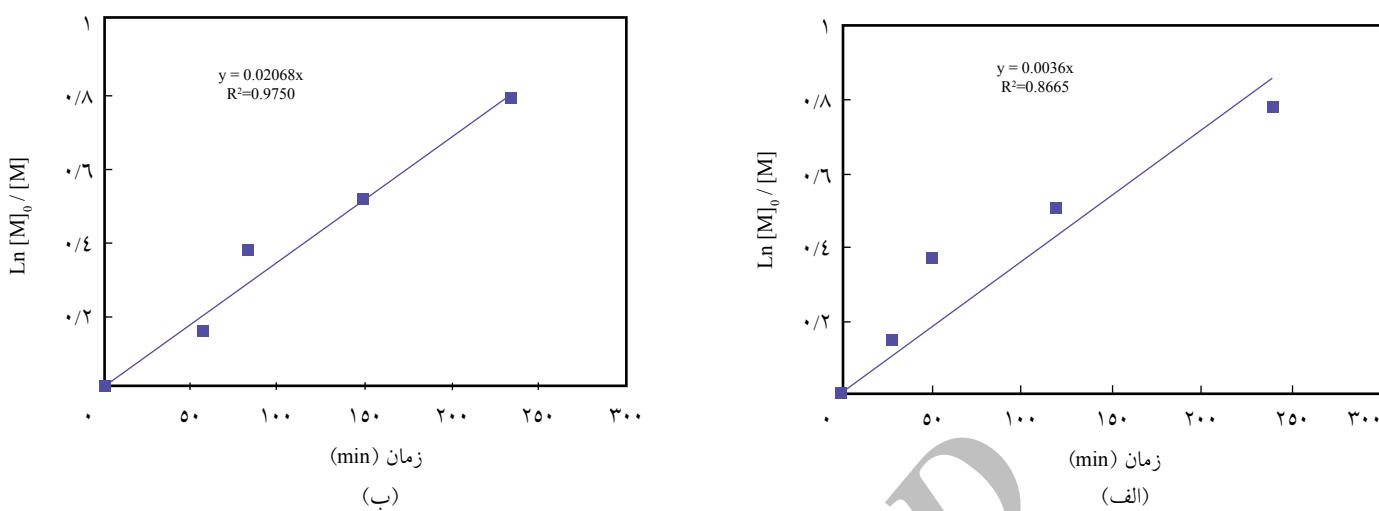
مقدار غلظت درشت رادیکال آزاد فعال حین واکنش پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم ثابت است. با توجه به معادله ۶، با غلظت کاتالیزور، درشت آغازگر و ثابت سرعت تعادلی رابطه مستقیم دارد. با استفاده از مقادیر ثابت‌های سرعت پلیمرشدن ظاهری برای سه واکنش گفته شده (از شکل ۶) و ثابت سرعت انتشار ($4.820 \text{ M}^{-1} \text{ s}^{-1}$) [۲۳] مقادیر غلظت رادیکال آزاد فعال در محیط واکنش محاسبه و در جدول ۴ خلاصه شد. همان طور که ملاحظه می‌شود، کاهش غلظت مونومر متیل آکریلات، افزایش غلظت کاتالیزور و افزایش غلظت درشت آغازگر اثر مستقیم روی این مقادیر دارد.

در شکل ۶ دیده می‌شود، تغییرات خطی $[M]/[M_0]$ با زمان واکنش برای واکنش ۶ انحراف بسیار زیادی از نقاط تجربی دارد.

شکل ۷- تغییرات $[M]/[M_0]$ با زمان برای واکنش ۶: (الف) عبور دو خط راست از نقاط با شیب‌های مختلف و (ب) عبور منحنی از نقاط تجربی.

شکل ۸- تغییرات $[M]_0/[M]$ با زمان برای واکنش ۶: (الف) عبور خط راست از نقاط تجربی با توجه به معادله ماتایافسکی (۳) و (ب) عبور خط راست از نقاط تجربی با توجه به معادله فیشر (۴).

تجربی از واکنش ۱ به ۶ کاهش می‌یابد که دلیل آن بیشتر بودن غلظت آغازگر در واکنش ۶ است. در حالت کلی، برای دو واکنش ۱ و ۶ که غلظت درشت رادیکال آزاد فعال آن به دلیل بیشتر بودن غلظت کاتالیزور و درشت آغازگر بیشتر از واکنش ۵ است، وقوع واکنش‌های جانبی اختتام بیشتر است. این مسئله و تغییرات غیرخطی سرعت پلیمرشدن موجب پهن تر شدن توزیع وزن مولکولی کوپلیمرهای قطعه‌ای ساخته شده می‌شود [۲۲، ۲۵]. تفاوت در مقادیر وزن مولکولی متوسط عددی نظری و تجربی به دلیل در نظر نگرفتن اثر غلظت کاتالیزور و واکنش‌های اختتام در معادله نظری موجود برای محاسبه مقدار وزن مولکولی است. افزون بر این، به دلیل تفاوت در حجم هیدرودینامیکی پلی استیرن به عنوان استاندارد در کالیبره کردن ستون‌ها در روش رنگ‌نگاری ژل تراوایی و حجم هیدرودینامیکی کوپلیمرهای قطعه‌ای سنتز شده است [۱۹].

جدول ۵- اثر غلظت اجزای واکنش بر مقادیر وزن مولکولی و توزیع آن در فرایند پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم متیل آکریلات در محیط توده و دمای 90°C (در واکنش ۵ غلظت مواد واکنش دهنده $[\text{MA}]_0/[\text{PVAc-CCl}_3]_0/[\text{CuCl}]_0/[\text{Ligand}]_0 = 100/1/1/2$ است. به نسبت واکنش ۵، در واکنش ۱ غلظت کاتالیزور و لیگاند دو برابر و در واکنش ۶ غلظت مونومر نصف شدند).

شماره واکنش	زمان واکنش (min)	وزن مولکولی و توزیع درشت آغازگر (g/mol)	تبدیل (%)	متوسط عددی وزن مولکولی ^۱ (g/mol)	متوسط عددی وزن مولکولی ^۲ (g/mol)	توزیع وزن مولکولی ^۲
۵	۶۰۰	۱/۸۲ و ۲۴۳۲	۴۳	۳۷۸۸	۶۱۳۴	۱/۲۶
۱	۳۳۰	۱/۹۷ و ۲۶۰۵	۵۵/۷۹	۵۹۵۰	۷۴۰۸	۱/۶۵
۶	۲۴۰	۱/۹۷ و ۲۶۰۵	۵۴/۰۶	۳۲۳۴	۴۹۳۲	۱/۷۶

(۱) و (۲)- مقادیر مانند زیرنویس جدول ۱ به دست آمده‌اند.

نتیجه‌گیری

با پیش‌رفت واکنش رشد زنجیرها خطی است و مقدار توزیع وزن مولکولی کاهش می‌یابد. توافق خوبی نیز میان تغییرات داده‌های نظری و تجربی وجود دارد.

با افزایش غلظت درشت آغازگر و کاتالیزور کلرید مس I به مقدار ۲ برابر و هم‌چنین با نصف شدن غلظت مونومر متیل آکریلات در محیط واکنش، ثابت سرعت پلیمرشدن ظاهری و غلظت درشت رادیکال آزاد در محیط واکنش افزایش یافت. به دلیل رفتار غیرخطی تغییرات آزاد $\text{Ln}[\text{M}]_0/[\text{M}]$ با زمان واکنش به واسطه افزایش غلظت درشت آغازگر، با استفاده از معادله فیشر نسبت ثابت سرعت اختتام به تعادلی (k_t/k_{eq}) برابر $10^{20} \times 4/313$ برای مونومر متیل آکریلات در محیط توده و در دمای 90°C به دست آمد. با افزایش غلظت درشت آغازگر، مقدار وزن مولکولی متوسط عددی کوپلیمرهای قطعه‌ای حاصل کاهش و توزیع وزن مولکولی آنها پهن‌تر می‌شود.

در پلیمرشدن رادیکالی انتقال اتم متیل آکریلات با درشت آغازگر پلی وینیل استات در محیط توده و در دمای 90°C مقادیر تغییرات تبدیل $\text{Ln}[\text{M}]_0/[\text{M}]$ با زمان خطی و افزایشی است که نشان دهنده ماهیت کترلی - زنده این واکنش است. مقادیر ثابت‌های سرعت پلیمرشدن ظاهری (شیب تغییرات مزبور) و غلظت درشت رادیکال آزاد فعال در محیط واکنش با افزایش غلظت غیرفعال کننده کلرید مس II کاهش یافت. با استفاده از منحنی تغییرات معکوس ثابت سرعت پلیمرشدن ظاهری با غلظت غیرفعال کننده مقادیر ثابت سرعت فعال شدن و نسبت ثابت‌های k_t/k_{eq} به ترتیب $4/10 \text{ L/mol.s}$ و $2/576 \times 10$ محاسبه شد. نتایج سینتیکی وزن مولکولی متوسط عددی و توزیع آن نشان داد که به دلیل ماهیت کترلی - زنده موجود در واکنش‌ها،

مراجع

- Matyjaszewski K., Macromolecular Engineering: From Rational Design through Precise Macromolecular Synthesis and Processing to Targeted Macroscopic Material Properties, *Prog. Polym. Sci.*, **30**, 858–875, 2005.
- Braunecker W.A. and Matyjaszewski K., Controlled/Living Radical Polymerization: Features, Developments and Perspectives, *Prog. Polym. Sci.*, **32**, 93–146, 2007.
- Hadjichristidis N., Iatrou H., Pitsikalis M., and Mays J., Macromolecular Architectures by Living and Controlled/Living Polymerizations, *Prog. Polym. Sci.*, **31**, 1068–1132, 2006.
- Lynda N.A., Meuler A.J., and Hillmyer M.A., Polydispersity and Block Copolymer Self-assembly, *Prog. Polym. Sci.*, **33**, 875–893, 2008.
- Matyjaszewski K., Controlled/Living Radical Polymerization Progress in ATAP, NMP and RAFT, ACS Symp., Ser. 768, Washington, DC, 427–440, 2000.
- Pintauer T., Zhou P., and Matyjaszewski K., General Method for Determination of the Activation, Deactivation, and Initiation Rate Constants in Transition Metal Catalyzed Atom Transfer Radical Processes, *J. Am. Chem. Soc.*, **124**, 8196–8197, 2002.
- Matyjaszewski K., Paik H.J., Zhou P., and Diamanti S.J., Determination of Activation and Deactivation Rate Constants of Model Compounds in Atom Transfer Radical Polymerization, *Macromolecules*, **34**, 5125–5131, 2001.
- Tang W. and Matyjaszewski K., Effect of Ligand Structure on Activation Rate Constants in ATRP, *Macromolecules*, **39**, 4953–4959, 2006.
- Tang W., Tsarevsky N.V., and Matyjaszewski K., Determination of Equilibrium Constants for Atom Transfer Radical Polymerization, *J. Am. Chem. Soc.*, **128**, 1598–1604, 2006.
- Matyjaszewski K. and Xia J., Atom Transfer Radical Polymerization, *Chem. Rev.*, **101**, 2921–2990, 2001.
- Matyjaszewski K., Structural Reactivity Correlation in Atom Transfer Radical Polymerization, *Macromol. Symp.*, **182**, 209–224, 2002.
- Matyjaszewski K., Nanda A.K., and Tang W., Effect of $[\text{Cu}^{\text{II}}]$ on the Rate of Activation in ATRP, *Macromolecules*, **38**, 2015–2018, 2005.
- Zhu S., Modeling of Molecular Weight Development in Atom Transfer Radical Polymerization, *Macromol. Theory Simul.*, **8**, 29–37, 1999.
- Johnston Hall G. and Monteiro M.J., Kinetic Simulations of Atom Transfer Radical Polymerization (ATRP) in Light of Chain Length Dependent Termination, *Macromol. Theory*

- Simul.*, **19**, 387-393, 2011.
15. D'hooge D.R., Reyniers M.F., and Marin G.B., Methodology for Kinetic Modeling of Atom Transfer Radical Polymerization, *Macromol. React. Eng.*, **3**, 185-209, 2009.
 16. Coca S. and Matyjaszewski K., Block Copolymers by Transformation of "Living" Carbocationic into "Living" Radical Polymerization, *Macromolecules*, **30**, 2808-2810, 1997.
 17. Semsarzadeh M.A. and Rostami Daronkola M.R., Atom Transfer Radical Polymerization of Methyl Acrylate with PVAc-CCl₃ Macroinitiator and a Novel Synthesis of Block Terpolymers of PVAc-*b*-Poly(MA-*co*-MMA), *Iran. Polym. J.*, **15**, 829-839, 2006.
 18. Semsarzadeh M.A. and Mirzaei A., Telomerization of Vinyl Acetate with Chloroform and Block Copolymerization of Vinyl Acetate and Methyl Acrylate by Atom Transfer Radical Polymerization, *Iran. Polym. J.*, **12**, 67-75, 2003.
 19. Destarac M., Pees B., and Boutevin B., Radical Telomerization of Vinyl Acetate with Chloroform. Applications to the Synthesis of Poly(vinyl acetate)-block-polystyrene Copolymers by Consecutive Telomerization and Atom Transfer Radical Polymerization, *Macromol. Chem. Phys.*, **201**, 1189-1199, 2000.
 20. Zhang H., Klumperman B., Ming W., Fischer H., and Van der Linde R., Effect of Cu(II) on the Kinetics of the Homogeneous Atom Transfer Radical Polymerization of Methyl Methacrylate, *Macromolecules*, **34**, 6169-6173, 2001.
 21. Pintauer T., Zhou P., and Matyjaszewski K., General Method for Determination of the Activation, Deactivation, and Initiation Rate Constants in Transition Metal Catalyzed Atom Transfer Radical Processes, *J. Am. Chem. Soc.*, **124**, 8196-8197, 2002.
 22. Zhang H. and Van Der Linde R., Atom Transfer Radical Polymerization of n-butyl Acrylate Catalyzed by CuBr/N(n-hexyl) 2-Pyridylmethanamine, *J. Polym. Sci., Part A: Polym. Chem.*, **40**, 3549-3561, 2002.
 23. Berger K.C. and Brandrup G., *Polymer Handbook*, 4th ed., New York, Wiley InterScience, II/70 and II/162, 1989.
 24. Li H., Chen S., Zhang X., Lu Y., and Hu Y., Study on the Polymerizations of Methyl Methacrylate and Styrene Initiated with Chlorotrimethylsilane and CuCl/N,N,N',N'',N''' Pentamethyldiethyltriamine, *Eur. Polym. J.*, **41**, 2874-2879, 2005.
 25. Raghunadh V., Baskaran D., and Sivaram S., Efficiency of Ligands in Atom Transfer Radical Polymerization of Lauryl Methacrylate and Block Copolymerization with Methyl Methacrylate, *Polymer*, **45**, 3149-3155, 2004.
 26. Davis K.A., Paik H.J., and Matyjaszewski K., Kinetic Investigation of the Atom Transfer Radical Polymerization of Methyl Acrylate, *Macromolecules*, **32**, 1767-1776, 1999.
 27. Reining B., Keul H., and Hocker H., Amphiphilic Block-*co*-Polymers Comprising Poly(ethylene oxide) and Poly(styrene) Blocks: Synthesis and Surface Morphology, *Polymer*, **43**, 7145-7154, 2002.
 28. Liu S. and Mishra M.K., Atom Transfer Radical Polymerization of Menthyl acrylate, *Macromolecules*, **40**, 867-871, 2007.
 29. Fischer H., The Persistent Radical Effect: A Principle for Selective Radical Reactions and Living Radical Polymerization, *Chem. Rev.*, **101**, 3581-3610, 2001.
 30. Shipp D.A. and Yu X., Kinetic Analysis of Styrene Atom Transfer Radical Polymerization: Extraction of Radical Radical Termination Rate Coefficients, *J. Polym. Sci., Part A: Polym. Chem.*, **42**, 5548-5558, 2004.
 31. Rostami Daronkola M.R. and Semsarzadeh M.A., Study of Macroinitiator Efficiency and Microstructure-thermal Properties in the Atom Transfer Radical Polymerization of Methyl Methacrylate, *J. Polym. Res.*, **16**, 47-56, 2008.